

Medewerking van het veteraneninstituut.
Weerzien met Nw. Guinea na een halve eeuw.
Een reis met een missie.

In oktober 2012 organiseert Kees Bunschoten voor de 4^e keer een reis naar ons voormalige Rijksdeel. Omdat het 50 jaar geleden is dat we Nw. Guinea moesten verlaten, zal dit een bijzondere reis worden.

Een reis met een missie.

De reis zal 6 a 7 weken duren. We vertrekken ongeveer 26 okt. van Schiphol en weer vanaf Biak op ongeveer 7 dec. Deze periode lijkt lang, maar geloof me, deze tijd heb je nodig wil je wat doen.

We vliegen, waarschijnlijk met Singapore Airlines, naar Indonesië. Met deze maatschappij omdat we daar 15 kg. extra bagage per persoon mee mogen nemen. Leuk voor cadeautjes voor de Papua's b.v. leesbrillettjes, T-shirts, schoolspullen en knuffels voor de kleintjes enz.

We komen aan in Timika en/of Nabire vandaar vertrekken we respectievelijk per vliegtuig of voor de avonturiers per auto naar de Wisselmeren, één van de meest authentieke gebieden, alwaar we door onze gids worden ontvangen. Na een paar dagen Wisselmeren, tegenwoordig Paniai, zetten we onze reis voort naar Sorong. Daar verblijven we een paar dagen in hotel JE MERIDIEN, dat op loopafstand van het vliegveld ligt, of in hotel MARIAT wat verder naar het centrum van Sorong ligt en waarbij ook een zwembad is. Recht tegenover dat hotel is de wijk Klademak III. Daar was 21 Inco in 1962 gehuisvest en er zijn tegen het einde veel militairen doorgevoerd. Tegenwoordig zitten daar Indonesische marinemensen. Uiteraard zullen we proberen daar binnen te komen. De mensen zijn erg gevoelig voor foto's, dus neem uw oude foto's mee, evt. gedigitaliseerd. In Sorong moet ook de "Pin", toegangsbewijs voor de Raja Ampat worden aangeschaft. De kosten daarvan komen voor 50% ten bate van de regering en de andere 50% voor alle havengelden en andere kosten in de Raja Ampat. Hier moet ook onze bier- en wijnvoorraad worden ingeslagen omdat de komende tijd geen alcoholische versnapering kan worden gekocht. Nu kunnen we onze reis vervolgen. We gaan naar Teminabuan, bij velen bekend. We gaan daar heen of met de nachtferry of met de auto. In allebei de gevallen een avontuur. We worden daar ontvangen met dans en gezang door de meisjes van het meisjesinternaat. Daar overnacht een gedeelte van onze groep. Het andere gedeelte gaat naar het splinternieuwe hotel, waarvan ik de naam nog niet weet, in de buurt van Manelek. En Teminabuan is de plaats van onze missie. Als het een beetje meezit bieden we het meisjesinternaat een cadeau aan in de vorm van een omheining rondom het internaat. Er is tamelijk veel last, veroorzaakt door dronken mannen. Dronken geworden van hun eigen illegale brouwsel. Ook zijn er reparaties aan het gebouw en dringend keukenapparatuur nodig. Voor het aanbieden van dat cadeau wil ik graag de datum prikken van 4 nov. omdat dat de verjaardag is van de resident. Misschien levert dat dan nog wat voor ons op. De meisjes wonen in kampongs in de omgeving van Teminabuan maar kunnen niet elke dag daarheen lopen, gewoon omdat de afstand in zo'n korte tijd onoverbrugbaar is. Als de politieke omstandigheden het toelaten kunnen we een ontmoeting regelen met Indonesische veteranen uit 1962. (Handreiking na een halve eeuw?). In Teminabuan is een Kali met zwemgelegenheid waar Centerparcs jaloers op zou zijn. De plaatselijke kinderen zullen daar hun spring- en duikkunsten vertonen. Het is de bedoeling dat we de kampong van één van de meisjes gaan bezoeken, alwaar we vast mooie en leuke souvenirs kunnen kopen. Teminabuan is één van de plaatsen in West Papua waar nog geen internet is. Na het bezoek aan Teminabuan stappen we aan boord van onze luxe Buginese schoener met in elke hut douche, toilet, airco en natuurlijk 24/24 elektriciteit, 220v. Dit schip ligt dan aangemeerd in de haven van Teminabuan of bij het voornoemde hotel bij Manelek, waar een splinternieuwe steiger is aangelegd. Daar kunnen volgens de resident grote cruiseschepen aanmeren. Aan boord hebben we 3x daags eten, doorlopend koffie, thee en goed water. Alcoholische versnaperingen hebben we zelf bij ons uit Sorong. Vanaf Teminabuan zetten we koers naar Fak-Fak. In Fak-Fak blijven we een paar dagen. Voor de liefhebbers kan er een excursie geregeld worden naar Kokas, dwars over het Onin-schiereiland. Behalve uit onze tijd zijn daar ook overblijfselen, wapens/grotten, uit de 2^e wereldoorlog te zien. Kokas is een mooi dorpje en de weg erheen is goed. In Fak-Fak is natuurlijk ook de kazerne uit onze tijd. We zullen proberen om er in te komen, maar meestal lukt dat niet. De reis gaat door, de Raja Ampat in. We varen langs het eilandje Pisang en als het licht is en we zien een mooi strandje gaan we even zwemmen. Hierna

varen we naar het hele kleine eilandje Batbitem. Zuid-oostelijk van Misool. Voor degenen die het op Google Earth willen opzoeken, het ligt iets hoger dan Warakaraket. Op Batbitem is een duikresort, Misool Eco Resort, Marit zal ons daar ontvangen en een rondleiding geven. Ik zal proberen voor de liefhebbers van snorkelen een snorkelsessie te regelen. Op het resort staat een prachtig restaurant waar we even kunnen verpozen en dit is de eerste plaats sinds Sorong waar je een alcoholische versnapering kunt kopen. Dit resort is een sprookje, u zult het nooit vergeten. We varen door naar Fafanlap, waar in 1962 het bivak vlak buiten Fafanlap lag. Op de modderige vlakte, die bij eb droogvalt, voetbalden we. Nu is daar een schooltje. De imam, die er in 1962 ook al was, is er nog. De moskee was toen nog net niet helemaal gereed. Verder langs een parelfarm naar Lelintah waar veel mariniers ook herinneringen aan hebben en dan langs kampong Wey naar Aduwey, waar de hele bevolking van Wey is heen getrokken wegens herhaaldelijke overstromingen van Wey. In Aduwey worden we door Karel meegenomen naar het kerkje waar onder een afdakje de schroef van de door ons buitgemaakte speedboat hangt. Deze schroef wordt nu gebruikt als kerkbel. Karel was bij de hinderlaag op 14 aug. 1962 waar marinier Mannie sneuvelde en hij weet nog precies waar ltn. Woortman getroffen was door Indonesisch vuur. De liefhebbers kunnen de plaats van de hinderlaag bij kampong Wey bezoeken en stilstaan op de plaats waar Mannie viel.

We gaan verder naar Waigama, waar veel mariniers in Bivak Solal hebben gezeten. We gaan op zoek naar het oude bivak en de zwavelkali. We brengen een bezoek aan de school in Waigama. Ik hoop dat we er net zo ontvangen worden als in 2008. De leerlingen gaven een prachtige dans en zangvoorstelling waar je kippenvel van kreeg.

Nu varen we via Kofiau, Kommerrust en Klaarbeck naar Gag. Bij velen bekend. Op Gag wordt nikkel gewonnen. De mijn is alleen in werking als de prijs van nikkel hoog is. Er zit nl maar 3% nikkel in het erts. In de kampong is 1 auto en er is een klein hospitaal.

Als we Gag verlaten komen we nog een paar leuke strandjes tegen, waar evt. gezwommen kan worden. Ook gaan we nog even op zoek naar de plaats waar een LCPR beschoten is en waar dat bivak was en later het bivak met ltn. Bunt.

Het mooiste gedeelte van de vaart door de Raja Ampat is aangebroken. We gaan naar Selpele, ook bekend uit onze tijd en vervolgens naar een parelfarm waar zeer speciale parels worden gewonnen. Neem een goed gevulde portemonnaie mee. meer zeg ik niet. Ook op deze parelfarm is een eigen hospitaaltje en een arts.

Na bijgekomen te zijn van al het moois varen we naar 1 van de mooiste natuurgebieden van de Raja Ampat nl. Wayam. Het gebied heeft prachtige eilandjes van ongelofelijke vormen. Het water is doorzichtig blauw en je ziet er de mooiste vissen. Ons schip mag er niet ankeren maar moet vastleggen met lange touwen aan de rotsen. We hebben de mogelijkheid om een top op een eilandje te beklimmen alwaar vanaf men prachtige foto's kan maken. We varen dat gebied door met een rubberboot. Veel kans op het zien van springende mantaroggen. We komen hier ook nog meerdere prachtige bountystranden tegen, zodat we ook nog kunnen zwemmen.

Hierna gaan we naar het kleine eilandje Piai. Hierop is een zeeschildpaddenobservatiepost gevestigd. Er wonen 7 mannen. Ik ben daar al 2 keer geweest, maar steeds is het weer een belevenis. We gaan een nest bezoeken dat op uitkomen staat en gaan de kleine schildpadjes zien die zich een weg banen naar het water. Tijdens het hele proces nest/water liggen er gevaren op de loer. Kaki Ampats, leguanen, en vogels zijn de vijanden. Slechts een klein percentage komt de eerste levensfase door. Vanuit Piai gaan we door naar Waigeo. Via een smalle doorgang in de Kabui Bay, tussen Gam en Waigeo gaan we naar het eilandje Saonek. Op Gam gaan we paradijsvogels zien. Saonek was het eilandje waar tot voor kort alle overheid van de Raja Ampat was gevestigd. We kunnen daar de benen even strekken. Vanaf daar gaan we naar Waisai, de nieuwe hoofdstad van de Raja Ampat. Er zijn daar wat winkels en een paar restaurants en er is ook weer een hospitaal. Vanaf deze plaats hebben we de mogelijkheid om nog even een klein stukje terug te varen naar het duikresort van Max Ammer, Sorido Bay Resort. Dit is de eerste plek vanaf Misool Eco Resort waar je een flesje bier o.i.d. kunt kopen. Max Ammer is een Nederlander. In onze tijd had zijn familie een hotel op Biak. Nu heeft hij 2 duikresorts op de eilanden Mansuar en Kri. We zetten onze trip voort naar Wai foe, een kampong aan het eind van de Mayalibit bay. Daar ligt ook Gunung Nok, waar een

marinierspatrouille in ongeveer 1960 een bord voorzien van alle namen van de klimmers plaatsten. U kunt het bord nu ophalen. Deze berg is later nooit meer beklommen. We varen naar Batanta en Jeffman en in Sorong verblijven we nog een paar dagen omdat o.a. ons schip moet bunkeren en de drankvoorraad moet worden aangevuld. Wij kunnen dan nog wat dingen doen, die we de vorige keer waren vergeten en b.v. een bezoek brengen aan Doom, het Lido of andere dingen die u graag nog eens terugziet. In Mariat is een huisje, waar pater Ton Tromp heeft gewoond, daar is aan de muur een herdenkingsplaatje voor de op 16 juni 1962 gesneuvelde soldaten Leo Phijl en Victor Pouw. Als we afscheid hebben genomen van Sorong monsteren we weer aan en vervolgen naar Makbon. Liefhebbers kunnen ook met de taxibus. Makbon is een plaatsje met nog veel herinneringen aan de Ned. tijd. Verder gaat het naar Sausapor en Werur, waar in de 60er jaren ook een groot mariniersbivak was. Nog steeds wordt daar wapentuig gevonden en b.v. colaflesjes uit de 2^e wereldoorlog. Kapella Kampong Cornelis zal ons graag de plaats willen laten zien waar het bivak was. Cornelis is een naamgenoot van mij, dus altijd goed. (In Werur loopt ook een man rond, Jantje is zijn naam, die in 1959 is verwekt door een marinier. Hij wil graag zijn vader leren kennen). We gaan ook even kijken op het eiland Middelburg, waarop een vliegveld is gelegen. Helemaal overwoekerd, maar toch. Je vindt er nog kanonlopen, oliedrums en PSP-platen. Ook is er een grote kolonie vliegende honden, kalong. Er is een prachtig zwemstrand. We gaan verder naar Manokwari. In Manokwari heeft u weer een paar dagen voor uzelf. Ik zal weer proberen toegang te krijgen tot de kazerne. In 2009 had ik ook permissie om de kazerne in te gaan met de groep, maar absoluut niet fotograferen. Toen er iemand al buiten de poort stond te knippen was het feest gelijk afgelopen. Ik bedoel maar. Natuurlijk brengt u een bezoek aan Pasir Putih, waar de vliegtuigmotor nog steeds in het zand steekt. Vanaf Manokwari hebben we weer 2 mogelijkheden. We gaan naar Ransiki. Er kan een groepje met de auto door het Arfakgebergte met een overnachting in een schooltje bij het Mannen/Vrouwenmeer. U slaapt op de schoolbanken (2 tegen elkaar) en onze gids kookt de pot. Het is 's nachts echt koud, dus absoluut iets goed warm meenemen. In 2009 hebben we geen oog dicht gedaan van de kou. U kunt ook kiezen om met de boot mee te gaan. 2 dagen later zijn we weer verenigd. Na een echte maaltijd vertrekken we dan richting Yapen. We zullen het er in 1 van de besprekingen nog over hebben of we via de langere zuidkust, Serui, of via de noordkust varen. Evt. kunnen we daar nog paradijsvogels zien. Hangt allemaal een beetje van de tijd af. Nu komt er langzamerhand een einde aan de onvergetelijke reis door ons voormalige Nw. Guinea. We meren nog een keer af op Wundi. Daar zijn nog veel restanten te zien van ons verblijf. O.a. een gedeelte van de ziekenboeg. Na 1 nachtje Wundi het laatste rukje naar Biak. Om het nog even spectaculair te maken gaan we aan wal op het strand van Parai, alwaar taxi's op ons staan te wachten. Het is inmiddels ongeveer 2 dec. Op Biak aangekomen vertrekt ons schip en worden we gebracht naar of het voormalige KLM hotel nu Irian hotel of het Intsia hotel wat meer in de stad, maar wel aan de kust ligt. Op Biak gaan we nog een aantal excursies doen; Jappengrot met museum, waterval en nog andere dingen. In de Sorido-kazerne heb ik kennis aan een paar Indonesische marineofficieren. Ik zal proberen weer onvoorwaardelijke toegang te krijgen tot de hele kazerne, van barak tot kerk tot waterbasis en het cachot. Op 5 dec. vierten we in het hotel sinterklaas, d.m.v. lootje trekken, met muzikale omlijsting. En na een hopelijk prachtige en onvergetelijke reis vertrekken we weer op ongeveer 7 dec. De totale reissom zal ongeveer €6000,00 all-in bedragen. Met begeleiding van een maatschappelijk werker(ster) van het veteraneninstituut.

In 2009 was het €5500,00

Aanmelden bij K. Bunschoten, 0528 371551 of 0653 502280. E-mail; coral@veteranen.nl

Tot slot nog wat tips.

De meegenomen spulletjes kunt u natuurlijk tijdens de hele reis weggeven.

Neem stevige wandelschoenen en waterschoentjes mee.

Neem geen schelpen, koralen en b.v. zeeschildpaddek mee terug.

Absoluut niet meenemen: Morgenster. Als ze hem in je bagage vinden heb je op z'n minst iets uit te leggen.

Deze reis is natuurlijk ook geschikt voor dames.

Ter voorbereiding houden we 2 reisbesprekingen, zodat u helemaal ingelicht bent.